

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Bolgar Natalia și de către inculpatul Iamboglo Dmitri, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 mai 2020 și a sentinței Judecătoriei Comrat (sediul Vulcănești) din 30 august 2019, în cauza penală în privința lui

Iamboglo Dmitri xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 16.10.2018 – 30.08.2019;

Instanța de apel: 24.09.2019 – 26.05.2020;

Instanța de recurs: 18.11.2020 – 24.03.2021.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat (sediul Vulcănești) din 30 august 2019, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Iamboglo Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 28 aprilie 2018*), la 3 (trei) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 05 septembrie 2018*), la 3 (trei) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 27 ianuarie 2019*), la 3 (trei) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a fost stabilită pedeapsa definitivă lui Iamboglo Dmitri de 7 (șapte) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a

executării pedepsei stabilite lui Iamboglo Dmitri, pentru o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

A fost dispusă încasarea din contul lui Iamboglo Dmitri în beneficiul statului, suma de 30 (treizeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Iamboglo Dmitri, la data de 28 aprilie 2018, aproximativ ora 03:40, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, în mun. Comrat, str. Lenin, a condus mijlocul de transport de model „Mercedes E 200”, cu n/î xxxxx, ulterior a cotit pe str. Trețiacov, apoi a continuat să se deplaseze pe str. Pobeda, unde a fost stopat de către colaboratorii de poliție pentru efectuarea controlului, din motiv că au existat suspiciuni că acesta conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică. Astfel, conducătorului auto Iamboglo Dimitri, i s-a propus să treacă testarea cu alcotestul „Drager”, însă acesta a refuzat să efectueze testul, prin ce a încălcat prevederile pct. 11 lit. j) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009.

Acțiunile inculpatului Iamboglo Dmitri au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, săvârșit de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

Tot el, la data de 05 septembrie 2018, aproximativ ora 03:30, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, conducând mijlocul de transport de model „Mercedes 200E”, cu n/î xxxxx, se deplasa în mun. Comrat, pe str. Lenin, unde a fost stopat de către colaboratorii batalionului „Sud” al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al MAI al RM. Din motiv că la verificarea actelor lui Iamboglo Dmitri, colaboratorului de poliție i-au apărut suspiciuni că acesta se află în stare de ebrietate alcoolică, acestuia i s-a propus să treacă testarea alcoolscoptică pentru stabilirea concentrației alcoolului în aerul expirat cu ajutorul alcotestului „Drager”, la care Iamboglo Dmitri, a refuzat, prin ce a încălcat prevederile art. 33 alin. (3) lit. c) al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131-XVI din 07 iunie 2007, potrivit căreia conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare; precum și prevederile pct. 11 lit. j) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care obligă conducătorul de vehicul să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

Acțiunile inculpatului Iamboglo Dmitri au fost încadrate în baza art. 264¹

alin. (4) Cod penal, *eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

Tot el, fiind persoana privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, fapt confirmat prin informația Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto mun. Comrat, nr. 03/90-18-100 din 08 februarie 2019, pentru încălcarea art. 18 din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131-XVI din 07 iunie 2007, potrivit căruia pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să posede permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, precum și pentru încălcarea art. 33 alin. (3) lit. c) al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131-XVI din 07 iunie 2007, conform căruia conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare; precum și încălcarea pct. 11 lit. j) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care obligă conducătorul de vehicul să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare, s-a eschivat, de la efectuarea alcotestului, în următoarele circumstanțe:

La data de 27 ianuarie 2019, aproximativ ora 09:30, Iamboglo Dmitri, conducând automobilul de model „Mercedes 200E”, cu n/î xxxxx, se deplasa în or. Comrat pe str. Lenin, unde a fost stopat de către colaboratorii batalionului „Sud” al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al MAI al RM, și din motiv că la verificarea actelor lui Iamboglo Dmitri, colaboratorului de poliție i-au apărut suspiciuni că acesta se află în stare de ebrietate alcoolică, ultimului i s-a propus să efectueze testarea alcoolscoptică în vederea stabilirii concentrației alcoolului în aerul expirat cu ajutorul alcotestului „Drager”, la ce Iamboglo Dmitri, încălcând prevederile art. 33 alin. (3) lit. c) al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131-XVI din 07 iunie 2007, s-a eschivat, chiar dacă a fost avertizat de către colaboratorii de poliție despre răspunderea penală pentru refuzul sau eschivare de la efectuarea alcotestului.

Acțiunile inculpatului Iamboglo Dmitri au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, *eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei lui Iamboglo Dmitri, rejudecarea cauzei și

pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Iamboglo Dmitri, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4), 264¹ alin. (4), 264¹ alin. (4) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 65¹ alin. (2) Cod penal, să-i fie aplicată lui Iamboglo Dmitri, pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță neîntemeiat a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului, și nu i-a aplicat acestuia pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Astfel, a conchis acuzarea, că inculpatului Iamboglo Dmitri urmează să-i fie stabilită o pedeapsă privativă de libertate, întrucât acesta reprezintă un pericol pentru societate, or, săvârșind trei infracțiuni, acesta nu s-a corectat și a continuat să conducă mijlocul de transport fiind în stare de ebrietate alcoolică, punând în pericol viața și sănătatea cetățenilor.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 mai 2020, a fost admis apelul, casată parțial sentința, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Procesul penal în privința lui Iamboglo Dmitri, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 28 aprilie 2018*), a fost încetat din motiv că a expirat termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală;

- Iamboglo Dmitri, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 05 septembrie 2018*), i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Iamboglo Dmitri, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 27 ianuarie 2019*), i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Iamboglo Dmitri de 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința primei instanțe a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că cauza penală a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile lui Iamboglo Dmitri, în baza art. 264¹ alin. (4), 264¹ alin. (4), 264¹ alin. (4) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a menționat, că sentința primei instanțe nu se

contestă în partea stabilirii vinovăției inculpatului, care a fost demonstrată prin probele administrate la materialele cauzei penale, și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Cu referire la infracțiunea incriminată inculpatului Iamboglo Dmitri, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 28 aprilie 2018*), instanța de apel, reținând prevederile art. 16 alin. (2), 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, a constatat că din ziua săvârșirii acestei infracțiuni – 28 aprilie 2018, care face parte din categoria celor ușoare, au expirat mai mult de 2 ani, din care motiv, la examinarea cererii de apel, a expirat termenul pentru tragere la răspundere penală.

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 332 alin. (1), 275 pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că procesul penal în privința lui Iamboglo Dmitri, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 28 aprilie 2018*), urmează a fi încetat din motiv că a expirat termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Totodată, referitor la pedepsele stabilite inculpatului de către prima instanță, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 05 septembrie 2018*), și art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 27 ianuarie 2019*), instanța de apel a indicat că aceasta nu a luat în considerație prevederile art. 61, 75 alin. (1), (2) Cod penal, și i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, care nu este una proporțională caracterului și gradului prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, precum și personalității inculpatului.

Astfel, instanța de apel a menționat că întrucât inculpatul a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunilor incriminate și examinarea cauzei a avut loc în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiază de reducerea cu 1/3 a limitelor pedepsei prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În acest sens, instanța de apel a reținut faptul că inculpatul Iamboglo Dmitri, anterior nu a fost condamnat, însă potrivit informației anexată la materialele cauzei penale (f.d.45-45, vol.III), acesta a fost sancționat pentru săvârșirea contravențiilor din domeniul circulației rutiere, și totodată a precizat că încetarea procesului penal în privința inculpatului (*episodul din 28 aprilie 2018*), în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală, nu este un temei de reabilitare, din care considerent urmează să țină cont și de episodul din 28 aprilie 2018, la aprecierea personalității inculpatului.

Instanța de apel a mai precizat, că inculpatul Iamboglo Dmitri, săvârșind infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 28 aprilie 2018*), acesta nu s-a corectat și a continuat acțiunile sale infracționale, săvârșind încă două infracțiuni analogice (*episoadele din 05 septembrie 2018 și din 27 ianuarie 2019*).

Mai mult, instanța de apel a menționat că potrivit informației ÎS „Agenția Servicii Publice”, Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto mun. Comrat, nr. 03/9018-357 din 11 mai 2018,

inculpatul Iamboglo Dmitri, începând cu data de 01 aprilie 2018, a fost înregistrat ca persoană privată de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 24 luni (f.d.43, vol.III).

Așadar, instanța de apel a concluzionat, că luând în considerație gradul de pericol social, existența circumstanțelor atenuante și lipsa circumstanțelor agravante, comportamentul inculpatului în timpul și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, rolul acestuia în săvârșirea infracțiunilor, lipsa circumstanțelor excepționale și lipsa temeiurilor pentru aplicarea art. 55 Cod penal, corectarea inculpatului Iamboglo Dmitri și realizarea scopului pedepsei penale, va fi posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele acuzării privind aplicarea pedepsei complementare inculpatului, instanța de apel a indicat că sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, nu prevede pedeapsă complementară sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, din care motiv aceasta nu urmează a fi aplicată inculpatului Iamboglo Dmitri.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia și rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Iamboglo Dmitri să-i fie stabilită pedeapsa complementară sub formă de privare sau de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, pe un termen de 5 ani.

În argumentarea recursului menționează, că potrivit art. 62 alin. (6) Cod penal, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept poate fi aplicată numai în calitate de pedeapsă complementară, iar conform art. 65¹ Cod penal, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice.

Astfel, consideră acuzarea că instanțele de fond urmau să-i aplice inculpatului pedeapsa complementară, întrucât în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că în perioada aprilie 2018 – ianuarie 2019, Iamboglo Dmitri, de trei ori a săvârșit intenționat infracțiunile incriminate, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, iar fiind stopat de către colaboratorii de poliție, s-a eschivat intenționat de la testarea alcoolscoptică, prin ce a încălcat art. 33 alin. (3) lit. c) din Legea privind siguranța traficului rutier, și pct. 11) lit. j) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009.

6. Inculpatul Iamboglo Dmitri, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10), 11) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia și rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie încetat procesul penal intentat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 05 septembrie 2018*),

din motiv că a expirat termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, iar pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 27 ianuarie 2019*), să-i fie stabilită o pedeapsă minimă de 3 luni închisoare.

În argumentarea recursului menționează, că instanța de apel i-a aplicat cea mai aspră pedeapsă, din sancțiunile infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, și aceasta a ignorat prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora în cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

De asemenea, indică inculpatul că la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a luat în considerație prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, întrucât a solicitat ca examinarea cauzei să aibă loc conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod penal, și-a recunoscut vinovăția și se căiește de cele săvârșite, anterior nu a fost condamnat, are la întreținere un copil minor și se caracterizează pozitiv.

Astfel, conchide inculpatul că urmează să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, care va fi una proporțională și echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursurilor declarate, Colegiul penal constată că recurenții invocă temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;* 11) *există o cauză de înlăturare a*

răspunderii penale.

Din textul recursului declarat de către partea acuzării, Colegiul penal constată că acesta invocă temeiul pentru declararea recursului prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume sub aspectul neaplicării inculpatului Iamboglo Dmitri a pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, potrivit căruia acesta se subscrie temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală. Astfel, instanța de recurs se va expune doar în privința temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, întrucât celălalt temei de casare nominalizat în recursul părții acuzării, nu a fost motivat, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al acuzării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Așadar, cu referire la argumentele părții acuzării privind dezacordul cu neaplicarea în privința inculpatului Iamboglo Dmitri a prevederilor art. 65¹ Cod penal, și anume a pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, Colegiul penal reține că sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede drept pedeapsă *„amendă în mărime de la 1050 la 1150 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau închisoare de până la 1 an”* – episodul din 28 aprilie 2018; *„amendă în mărime de la 1050 la 1150 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau închisoare de până la 1 an”* – episodul din 05 septembrie 2018, și *„muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau închisoare de până la 1 an”* – episodul din 27 ianuarie 2019.

Potrivit art. 62 alin. (1) lit. b¹), (6) Cod penal, persoanelor fizice care au săvârșit infracțiuni li se pot aplica următoarele pedepse: privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept. Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept poate fi aplicată numai în calitate de pedeapsă complementară.

Astfel, art. 65¹ Cod penal, al cărui aplicare a fost solicitată de către acuzatorul de stat, stabilește că privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice. Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani. Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

Respectiv, sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, nu prevede în calitate de pedeapsă complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport,

or, aceasta poate fi aplicată doar în cazul în care este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru o infracțiune concretă din Partea specială a Codului penal.

În acest sens, Colegiul penal conchide, că solicitarea acuzatorului de stat de a aplica în privința lui Iamboglo Dmitri, prin prisma art. 65¹ Cod penal, pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport în cumul cu sancțiunile prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, este lipsită de suport legal.

Totodată, Colegiul penal atestă că sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, inculpatul Iamboglo Dmitri de asemenea critică decizia instanței de apel, din considerentul că i-a fost aplicată cea mai aspră sancțiune prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, invocând în acest sens că la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a luat în considerație prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, faptul că a solicitat examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod penal, că anterior nu a fost condamnat și are la întreținere un copil minor.

Însă analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă că prin sentința primei instanțe, Iamboglo Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 28 aprilie 2018*), la 3 luni închisoare; art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 05 septembrie 2018*), la 3 luni închisoare, și art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 27 ianuarie 2019*), la 3 luni închisoare, iar potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă lui Iamboglo Dmitri de 7 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, și conform art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Iamboglo Dmitri, pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

Prin decizia instanței de apel, a fost casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Iamboglo Dmitri, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 28 aprilie 2018*), a fost încetat din motiv că a expirat termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală. Iamboglo Dmitri, fiind recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 05 septembrie 2018*), i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 luni, și în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 27 ianuarie 2019*), i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 luni. Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Iamboglo Dmitri de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința primei instanțe a fost menținută.

Așadar, la examinarea cauzei, instanța de apel a conchis că prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului Iamboglo Dmitri, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, a ignorat prevederile art. 61, 75 alin. (1), (2) Cod penal, iar în acest sens, instanța de apel corect stabilind că realizarea scopului pedepsei penale,

în privința inculpatului, poate avea loc doar prin izolarea de societate cu stabilirea pedepsei închisorii, luând în considerație personalitatea inculpatului Iamboglo Dmitri, care anterior a fost sancționat pentru săvârșirea contravențiilor din domeniul circulației rutiere (f.d.45-45, vol.III), și care săvârșind infracțiunile prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal (*episodul din 28 aprilie 2018*), acesta nu s-a corectat și a continuat acțiunile sale infracționale, săvârșind ulterior încă două infracțiuni analogice (*episoadele din 05 septembrie 2018 și din 27 ianuarie 2019*), în contextul în care potrivit informației ÎS „Agenția Servicii Publice”, Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto mun. Comrat, nr. 03/9018-357 din 11 mai 2018, inculpatul Iamboglo Dmitri, începând cu data de 01 aprilie 2018, a fost înregistrat ca persoană privată de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 24 luni (f.d.43, vol.III).

Totodată, ținând cont de faptul că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt constatate și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare, inculpatul Iamboglo Dmitri, a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Așadar, Colegiul penal reține, că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului a ținut cont de prevederile legale expuse supra și a motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, Colegiul consideră, că instanța ierarhic inferioară corect a concluzionat că o pedeapsă cu executarea reală a închisorii, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute argumentele recurentului Iamboglo Dmitri privind aplicarea unei pedepse mai blânde.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Iamboglo Dmitri, pentru faptele săvârșite, instanța de apel nu a comis erori de drept, iar pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Colegiul penal, de asemenea atestă, că nici argumentul recurentului Iamboglo Dmitri invocat sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, prin care face referire la încetarea procesului penal din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală pentru episodul din 28 aprilie 2018, nu poate fi reținut, deoarece din conținutul normei de drept enunțate se subînțelege că pentru invocarea unui asemenea temei, ar trebui să existe o hotărâre definitivă de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului în baza căreia persoana nu mai poate fi urmărită sau judecată pentru aceeași faptă,

fapt însă care nu a fost reținut în speță.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Bolgar Natalia și de către inculpatul Iamboglo Dmitri, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 mai 2020, în cauza penală în privința lui **Iamboglo Dmitri xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 aprilie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor